

Zanimive vesti iz življenja
naših ljudi po širnih na-
selbinah Amerike

Glavni upravni odsek S. N. P. Jednote je na svoji seji sklenil, da se v bodoče in do preklica omeji zalaganje asesmenta članom in sicer toliko, da se bo upoštevalo le najnujnejše slučaje. Založilo se bo le za take, ki so zavarovani samo za \$1.00 dnevne bolniške podpore in največ za en tisoč dolarjev smrtnine. Člani, ki so zavarovani za višje svote, morajo razliko sami plačati ali pa znižati zavarovalnico. S. N. P. Jednota je v prvih treh mesecih letošnjega leta izplačala \$13,704.00 iz sklada za izredne podpore.

Umril je v Chicagi John Božič, star 48 let. Umril je za srčno kapjo pri delu v mestnem tunelu.

Daniel Ognjegović v Chicagi je te dni prostovoljno priznal policijski, da je pred 10. leti ubil svojega rojaka Mihaela Delića. Na ta umor je policija že zdavnaj pozabila.

V Moon Run, Penna., je umrl rojak Frank Dermota, star 47 let, po domače špilak, doma iz Lučne nad Skofjo Loko. V Ameriki je bival 27 let. Zapušča ženo in sedem otrok.

Iz Ely, Minnesota, se poroča, da je na velikonočno nedeljo padlo tam letalo med tri slovenske hiše v Chandler naselbini, toda nobene hiše ni poškodovalo, in tudi dva moža v zrakoplovu sta bila le lahko ranjena.

V Union City, New Jersey, je prišel izhajati mesečnik v angleškem jeziku "Istrian World." Organ of the Slavonic Minorities in Italy. Izdajajo ga "Priatelji slovenske manjšine," urednik je pa Vlaho Vlahović. List stane \$1.00 na leto. Naslov je: Box 185-W, Union City, N. J.

Prvi april se ni pošalil z rojakom Martinom Murnom. Prišel mu je osmo kurno.

Frank štefcar, doma iz Domžal, je bil obsojen na 40 let zapora, ker je v pijanosti usmrtil svojega prijatelja. Zaprt je v zaporih v Jolietu, Ill.

V Valley, Washington, je nagloma umrl rojak Primož Logar, star 61 let. Doma je bil v Goričah na Gorenjskem. V St. Paulu, Minnesota, zapušča sina profesorja.

Smrt Slovence

Danes zjutraj je preminula poznana Slovenka Mrs. Marija Hočvar, po domače Ulčar, rojena Jernejčič. Stanovala je na 6322 Carl Ave. Stará je bila 67 let. V Clevelandu je bivala 42 let. Tu zapušča soproga Antona Hočvar, sina Antona J. ter tri hčere, Mary Petek, Frances Zugel in Rose Leo, v starem kraju pa enega brata, Antona Jernejčiča. Ranjka je bila doma iz vasi Zagrac pri Zatični. Pred tremi meseci je preminula sestra ranjke Mrs. Frances Vesel. Pogreb se vrši pod vodstvom Jos. Zele in Sinovi. Dan pogreba naznačimo v prihodnji številki. Naše prav globoko sožalje vsem preostalim sorodnikom in družini.

Smrtna kosa

Danes zjutraj je preminul rojak Louis Grandovec, stanujoč na zapadni strani mesta. Umril je v starosti 71 let, v bolnici. Ranjki je bil doma iz vasi Strazha, fara Trebnje. Truplo se nahaja v pogrebni zavodu A. Grdina & Sons na 62. cesti. Več poročamo v prihodnji številki.

Župan je ustanovil urad za
preprečanje zločinov v
varstvo mladine

Cleveland. — Župan Miller je naročil v posebni poslanici direktorju javne varnosti, Merriku, da naj nemudoma ustanovi poseben urad v policijskem oddelku vlade, katerega namen bo preprečiti zločine in obvarovati mladino, da se ne združi z znanimi kriminalnimi osebami, ki zapeljujejo mladino. Naloga tega urada bo paziti na sumljive gangežve, preprečiti mladino, da se druži z osebami, ki imajo za seboj kriminalni rekord in sledi aktivnostim onih oseb, ki so bile izpuščene iz zaporov. Ta novi oddelk mestne vlade bo v tesni zvezi z detektivskim oddelkom, z bertillionskim uradom, z mladinsko sodnijo in z uradom dobredelnih družb. Prva naloga tega oddelka vlade je narediti popolno statistiko sumljivih gangežev in raketirjev, imeti rekord vsakega posameznega, ki je kdaj prišel na sodnijo obtožen kriminalnega akta, slediti mu po sodniah in v zaporih in potem, ko je izpuščen iz zaporov. Nadalje je prenešeno nadzorstvo prostorov, kjer se toči "mekha pijača" in nadzorstvo biljardnic iz licenčnega urada v policijski oddelk. Policija mora dognati, kdo se zbira v zloglasnih prostorih in imeti imena na razpolago, tako da v slučaju potrebe takoj lahko nastopi.

Babilonski stolp

Berlin, 8. aprila. V Berlinu se bodo v kratkem ponasali z največjo stavbo na svetu. Inženir Herman Honnef namerava zgraditi ogromni stolp, visok 1300 čevljev, ki bo najvišja stavba na svetu. Na vrhu tega stolpa bi postavili ogromne vetrovne mline, ki bi bili zmogni proizvesti letno 700,000,000 kilovatnih ur elektrike. To elektriko bi uporabili za industrijske svrhe, in bi se stavba izplačala. Minister javnih zgradb je že odobril načrte.

Oče je kradel, da bi sin postal duhoven

Milwaukee, 8. aprila. Lloyd Wetzel, 57 let star, je povedal na sodniji danes, da je kradel v upanju, da pomaga sinu, da bi postal pastor. "Ukradeni denar je obsodil starega Wetzela na tri leta ječe.

Vest iz domovine

Mr. Frank Sternad nam naznanja, da je umrla v domovini teta Agnes Nolan, prej Agnes Jakopič, doma iz Zdenke vasi, fara Dobropolje. V Ameriki je bivala svoje čase 28 let, in je odpotovala v staro domovino pred 7. leti. Naj ji bo mirna domača gruda! Iskreno sožalje sorodnikom!

Tožen šerif

Šerifa Sulzmanna toži družina Koellisch, 853 Helmsdale Rd. na \$10,800 odškodnine. Družina trdi, da jim je šerif prodal pohištvo na javni dražbi radi davkov. Toda prodano bi moralo biti pohištvo neke druge družine, in so šerifovi pomočniki prodali napačno pohištvo.

Forman je ropar?

Policijski je včeraj aretirala nekega mestnega formana, ki je bil šele pred kratkim nastavljen. Obdolžila ga je, da je oropal kitaljsko perilnico na 2104 Prospect Ave.

Sijajen odziv Slovencev za banko

Ta teden je slovensko časopisje v Clevelandu posvetilo delovanju za večje in močnejše prvo slovensko bančno podjetje v Zedinjenih državah, za proseg in razširjenje The North American Trust Co. Povdarjalo se je o slovenski zavesti, navedli smo naše kulturne in narodne ustanove, ki se vzdržujejo le, kjer se narod zaveda svoje moči in je ponosen dovolj, da zna razločiti svoje od tujega! Povedalo se je, da eden prvih poglavičev napredka zavodov, vsega našega gibanja, je močan, zanesljiv finančni zavod, kakor ga imamo v The North American Trust banki.

V čast naroda našega se mora priznati, da se v veliki večini zaveda, da Slovenec je prvi, potem so šele drugi. Polagoma prihaja trdna zvesta, da če si samim sebi ne bomo pomagali in se spravili naprej z lastno močjo, nas drugi ne bodo, kajti pri vsakem narodu je vkoreninjeno in rojeno dejstvo, da je narod sam sebi najbližji. Kakor hitro tudi nam pride to v meso in kri, je odprta pot za rast naše moči.

"Ameriška Domovina" v prid slovenskim trgovcem

Vodstvo dobredelnih družb v Clevelandu podpira tisoče družin brezposelnih z živčjem. Med temi dobiva tudi več slovenskih družin to podporo. Dobredelne družbe imajo navado, da dajo naročila za nakup živčja takozvanim verižnim trgovinam, in pri tem popolnoma prezirajo neodvisne trgovce. To nikakor ni pravilno, in ker se je že več slovenskih trgovcev pritožilo v našem uradu glede tega, smo naslovili včeraj pismo na vodstvo dobredelnih družb s sledečo vsebino: Naši trgovci, ki so posetniki in davkoplačevalci, so se že večkrat pritožili v uradu "Ameriške Domovine," ker se kupuje živčje za družine brezposelnih skoro izključno v verižnih trgovinah. Te verižne trgovine ne lastujejo posestev v Clevelandu, plačujejo jako nizke plačle uslužbencem, plačujejo majhne davke, in njih profiti gredo v New York, tako da za Cleveland nič ne ostane. Mi mislimo, da so naši neodvisni trgovci s tem prezirani. Kako naj gleda trgovec, ki ima hišo, in v tej hiši družino brezposelnih, od katerih ne dobiva rent, pa pri tem nosijo v hišo tej družini živčje iz verižnih trgovin! Ali naj bodo naši trgovci samo za plačevanje visokih davkov, povsod drugod pa prezirani? Naši trgovci prodajajo vse vrste blago po istih ali nižjih cenah, kot verižne trgovine, dajejo pošteno mero in vago in kot davkoplačevalci v polni meri zaslужijo, da se jih vpošteva! Denar za dobredelne družbe plačujemo vsi, zakaj se potem deli samo eni skupini? Vodstvo dobredelnih družb nima nobenega izgovora za podporo verižnih trgovin. S spoštovanjem—uredništvo "Ameriške Domovine."

Ko dobimo odgovor, bomo nadalje govorili. Slovenski trgovci naj vedo, da je "Ameriška Domovina" vsak čas na delu za njih korist in pravico!

* Poročila iz Detroita naznanjajo, da se novi avtomobili hitreje prodajajo.

Se so nekateri ljudje, naši poznanici in vsega spoštovanja vredni rojaki, ki imajo svoj denar v tujih bankah, v tujih zavodih, ali pa celo, ki visoke svote skrivajo doma, kjer jim nosijo zgubo na obrestih ali so pa izpostavljene nevarnosti tatvine in ognja. Tudi teh rojakov se je ta teden več oglašilo, ki so prinesli svoj denar v slovensko banko, The North American Trust Co. Hvala njih zavednosti in prepričani naj bodo, da njih denar ni samo enako varno naložen kot na vsaki, tudi največji banki v Ameriki, pač pa jih bo znala slovenska banka vpoštevati, ko nanese prilika za to.

Omenilo se je, da traja kampanja za nove vloge za North American Trust banko do 9. aprila. To je danes, v soboto. Ako prinesete svoj vlog v North American Trust banko do danes, 9. aprila, do 5. ure zvečer tedaj se vam pripisujejo obresti od 1. aprila naprej, tako da ste na dobičku in ne zgubite nikjer nič, ako vzamete svoj prihranek iz drugega denarnega zavoda. Pošteno delovanje skozi dvanajst let te močne in vsega zaupanja vredne slovenske banke vam garantira vaš denar. Saj je tu jasna resnica, da če vlada Zedinjenih držav, ki je tako previdna, ako državna bančna oblast države Ohio, državni šolski odbori in drugi enaki zavodi vlagajo svoj denar v The North American Trust banko, se bo lasten narod tudi zavedel, da spada slovenski denar v slovensko denarno podjetje!

"Ameriška Domovina" kot svetovalka naroda, ki gleda za napredek na vseh poljih, resno svetuje in pozivlje vse naše cenjene ljudi, da postanejo vložitniki tega prvega, največjega, močnega in poštenega denarnega zavoda. Pomislite še enkrat, kaj koristi narodu, ako narodni denar leži po tujih bankah, in moramo prositi okoli tujce za uslugo, medtem, ko imate v svoji lastni sredini močno finančno podjetje, katerega ne stresa nobena kriza, ker uživa zaupanje naroda, ker ima pametno, razumno gospodarstvo, ker je ta naš slovenski denarni zavod spoštovan in upoštevan pri najvišjih oblastih radi svojega točnega in poštenega poslovanja!

Izvanreden radio koncert v nedeljo v S. N. Domu

V nedeljo praznujejo bratje Hrvati svoj velik dan, h kateremu vabijo prav prijazno tudi vse brate Slovence. V obeh dvoranah Slovenskega Narodnega Doma se bo vršil velik radio koncert, za katerega so se bratje Hrvati pripravljali že zadnjih šest tednov, da bo program popoln in zanimanje vzbujajoč. Omenili smo že, da bo oder S. N. Doma spremenjen v radio studijsko sobo, natančno posneto po radio oddajni postaji. V obeh dvoranah bo pripravljenih šest električnih zvočnikov, ki bodo razpošiljali glasove v najbolj oddaljene kote obeh dvoran. Tako je prostora za tisoče ljudi, ker slišalo se bo povsod, kjerkoli boste. 15 tamburaških zborov iz Amerike bo nastopilo, med drugimi najboljši zbor "Balkan Serenaders" iz Detroita. Da bodo Slovenci tudi častno zastopani, bo preskrobilo pevsko društvo "Naš Dom" iz Loraina, pod vodstvom Mr. L. Semle. Vsa dekleta, ki bodo stregla posetnikom koncerta, bodo oblečena v hrvatske narodne noše. Po koncertu, ki ga prireditelj vsak posamezen tamburaški zbor, bodo pa vsi tamburaški zbori udarili "Lepo našo domovino." Vstopnice so po \$1, 75 centov in 50 centov za rezervirane sedeže. Slovenci so prijazno vabljeni k tej izvanredni in mični prireditvi.

Obletnica trgovine

Danes je 14. let, kar obstoji Zavaskyjeva hardware trgovina na 6011 St. Clair Ave. Ob tej priliki bo trgovina priredila posebno razprodajo raznih predmetov po silno znižanih cenah. Berite oglas in videli boste, da so cene res nizke.

Zvišana pošttnina

Dne 1. oktobra stopi v veljavo zvišana pošttnina za poštne pakete v prvih štirih zonah. Ta zvišana pošttnina bo vladi prinesla \$7,500,000 na leto več. Tako se nas v teh slabih časih na vseh straneh zvija in odira.

Novo strašno vojno orodje
je iznašel neki bivši
Clevelandčan

Washington, 8. aprila. Senator Frazier iz North Caroline je zahteval v senatu imenovanje tajne komisije, ki naj preišče vrednost novega, strašnega vojnega orodja, ki je posebno pripravno za obrambo dežele. Ob enem naj ta komisija prepreči, da ne pride nova iznajdba v roke tujih držav. Vse podrobnoosti te iznajdbe so doslej znane le iznajditelju Lester Barlow, bivšemu Clevelandčanu, ki je že prej iznašel različna uspešna vojna orodja. Barlow trdi, da je njegova nova iznajdba v stanju z ognjem in razstrelbo uničiti mesta v okrožju 1000 milj. Ta iznajdba potrebuje le nekaj oseb, da jo vodijo. Vsi dosedanja vojni načrti, največje oklopnice, najtežje topništvo so napram novi iznajdbi popolnoma brez moči in nerabni. Novo orodje je naredil lastnika absolutnega gospodarja vojaškega položaja. Dalekosežnost nove iznajdbe je tako ogromna, da je skoro neverjetno, toda se v znanstvenih krogih trdi, da zadeva ni nič pretirana. Senator Frazier predlaga, da se izbereta dva odlična inženirja, nadalje en demokratični kongresman in en republikanski senator, v posebno komisijo. Ti bi zborovali v strogo zastraženi sobi kongresnega posloja in preiskovali orodje. Vsi bi morali prisesti na absolutni molk, in ne bi smeli o iznajdbi niti predsedniku Zed. držav, niti načelniku generalnega štaba kaj povedati, razven v času vojne. Določiti se tudi mora, da pod nobenim pogojem ne pride ta iznajdba v roke druge države. Barlow sam se je izjavil: "Ako pride ta iznajdba v poštev, tedaj se morajo vsi narodi razorožiti, kajti proti tej iznajdbi so brez vsake moči, in v slučaju vojne, bi bila vsaka država mahoma popolnoma uničena."

Da, da, tudi tihotapci zganja so smart

Nad vse zanimiv koncert "Jadrana" v nedeljo

Vedno agilno in delujoče slovensko pevsko društvo "Jadrana," ki je želo že toliko uspeha na kulturnem polju v naselbini, priredi v nedeljo v Slovenskem Del. Domu na Waterloo Rd. ljubek pomladanski koncert z izbornim in bogatim programom. Da omenimo le nekaj krasnih slovenskih pesmic, ki pridejo na vrsto: "Jadransko morje," poje moški zbor. "Ko so fantje proti vasi šli," Zorko-Prelovec skladba, poje solo P. Dujmovič. Duet iz opere "Adam Raubar," pojejo S. ČesnikTolar in P. Dujmovič. Nadalje prekrasna Gregorčičeva "Nazaj v planinski raj," za mešan zbor, tenor solo Podboj, sopran solo S. ČesnikTolar. "Dober večer, ljubo dekle," je druga privlačna skladba. Pojejo kvartet A. Vadal, O. Godec, A. Gruđen in J. Debeljak. Potem pa tista mična "Ljubca moja, kaj si strila," duet, pojeta L. Jeraj in S. Svet. In prav gotovo bo vse zanimal šaljivi kuplet "Profesor doktor Zviti Jaka." Pojejo A. Eppich, F. Slejko, O. Godec. Na programu je še več enaki, in prav gotovo bodo imeli vsi ljubitelji pesmi krasen užitek. Rojake pozivljemo, da pridejo v največjem številu.

7 Italijanov ubitih

Milan, Italija, 8. aprila. Dva vojaška zrakoplova sta trčila skupaj 1500 metrov visoko v zraku. Pri tem sta bila ubita dva zrakoplovna častnika in pet mož. Zrakoplovi so se nahajali v vojaški tekni in manevrih za bombardiranje.

Iz Barbertona

Klub št. 232 J. S. Z. v Barbertonu priredi zabavno veselico z zanimivo šalo-igro: "Žena in njen mož," dogodek iz svetovne vojne. Vstopnina je samo 25 centov. Vabljeni ste vsi od blizu in daleč v soboto, 16. aprila, ob 7. uri zvečer v dvorani društva Domovina na 14. cesti v Barbertonu. Vljudno ste vabljeni k obilni udeležbi, ker zabava je zdravju koristna.

Človeški prst poslan kot
svarilo po pošti, prihaja
od mrtveca v Columbusu

Človeški prst, katerega je doktor Frazier iz North Caroline, 12349 Cedar Road, kot svarilo, da plača svoto; katero tirja od njega nepoznan bandit, je prišel iz nekega zdravniškega laboratorija medicinske šole v Columbusu, kot so včeraj dognali profesorji Western Reserve univerze. Prst je bil odrezan od nekega mrtvega trupla, katerega so imeli prezerviranega na dotični šoli. Uradniki medicinske šole so izjavili, da v šoli nimajo nobenih zapisnikov, kdo dobi mrtvo truplo in kaj se naredi z njim. Prst je lahko vzel kdorkoli je imel dostop do laboratorija. Detektiv, ki zadevo preiskuje, so izjavili, da je prst najbrž poslan oseb, ki je imela mržnjo napram Wilberdingu, in da se tu ne gre samo za izsiljevanje denarja. Pošiljatelj pisma in prsta je pisal v svojem pismu, da pride po denar v četrtek ob 8. uri zvečer, toda v resnici ni bilo nikogar. Policijski pravi, da je popolnoma v temi in da ne more narediti drugega kot čakati nadaljnjega razvoja dogodkov. Wilberding je dobil prvo pismo dne 22. marca. V pismu se je zahtevalo \$2,000.00, in sicer v bankovnih po \$5 in \$10. Wilberding je bil iz mesta odsoten in ni dobil pisma do 29. marca, ko se je vrnil. Drugo pismo je prišlo zadnjo soboto. V tem pismu je bil tudi človeški prst. Pisali so mu, da ker je izročil prvo pismo policijski, je kaznovan s \$1,000.00, in mora poslati vsega skupaj \$3,000. Ako ne bo poslal, se mu bo zgođenim pogojem ne pride ta iznajdba v roke druge države. Denar mora biti plačan v četrtek, 7. aprila, ob 8. uri zjutraj. Policijski še ne pomni zlepa enakega slučaja.

Hoover dobi svojo redno
plačo in stroške

Washington, 8. aprila. Kongres je sklenil, da bo predsednik dobil tudi v prihodnjem letu \$75,000 letne plače, in poleg tega še \$429,000 za stroške v Beli hiši. Pravijo, da so ti stroški za \$113,000.00 manjši kot lansko leto.

Dar za uboge

Mr. Frank Sternad iz 157. ceste v Collinwoodu se je oglašil v petek v našem uradu, poravnal naročnino, si ogledal tiskarno in daroval \$1.00 za potrebne. Iskrena hvala, Mr. Sternad.

V obupu

Jakob Krecci, 3564 E. 62nd St., se je v hipni zmedenosti obesil v podstrešju svojega doma. Bil je več mesecev brez dela.

Zabavni večer

Oltarno društvo fare sv. Vida priredi zabavni večer ob 7:30 v nedeljo večer, 10. aprila, v novi šoli sv. Vida. Občinstvo je prijazno vabljeno.

Zadnji dan

Danes je zadnji dan obroka za plačilo davkov. Od jutri naprej bodo znašali davki 10 procentov več.

Listnica uredništva

Naročnik. Prebivalstvo države Ohio je znašalo glasom štetja v letu 1930 6,646,000.

Podružnica 47 SZZ

Podružnica Slovenske ženske Zveze št. 47 vabi članice na važno sejo nocoj večer.

* Število brezposelnih se je v Nemčiji znižalo v enem tednu.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrt leta \$1.75
Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljke naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83

No. 84, Sat., April 9th, 1932

Plemenita preskušnja

Predsednik Hoover še vedno govori, da je ameriška prohibicija plemenita preskušnja. Da ima predsednik prav, navajamo tu nekaj dogodkov, ki so se pripetili zadnje čase po Zedinjenih državah, in ki jasno pričajo, kako plemenita preskušnja je prohibicija za ameriški narod:

South Bend, Ind. Zvezni sodnik Thomas Slick je pravkar razsodil, da zvezni prohibicijski agenti nikakor niso sposobni za pričevanje glede opojnosti pijače, ako so slednje samo poskusili.

Los Angeles, California. Sodnija v tem mestu je izdala izvanredno povelje, da sme pričati, predno začne pričati, in če je sodnija v strahu in se trese, povziti kozarec žganja.

Jackson, Mississippi. Najvišja sodnija države Mississippi je pravkar razsodila, da se človeka lahko aretira radi pijanosti, če se sumljivo obnaša v javnosti.

Philadelphia, Pennsylvania. Okrožna zvezna apelatna sodnija je pravkar dognala, da so se prohibicijski agenti posluževali napačnih članskih kart in so se izdajali za članke raznih klubov v Pittsburghu, Altooni, Johnstownu in New Kensingtonu.

Port Richmond, New York. Bivši šerif Richland county, ki je sedaj tajnik mestnega načelnika, je bil prepeljan pred zvezno sodnijo, obtožen, da je prodajal žganje.

Denver, Colorado. Nova mestna odredba zapoveduje zatvoritev avtomobila, ako je bil voznik pijan. Pijanega se pa samo obsodi v denarno kazen.

Thomasville, North Carolina. 40 dijakov je zapustilo razred višje šole, kot v protest, ker je šolski odbor zahteval, da se odstavi direktor atletike. Direktor je bil aretiran, ker je bil pijan in je vozil žganje v avtomobilu, v katerem je imel poleg tega za zabavo tri mlade učiteljice.

Washington, District of Columbia. Števeni urad zvezne vlade je odločil, da prodajalci žganja in točilci pijače natakariji, nimajo svojega poklica.

Cambridge, Massachusetts. Kot je dognala statistika, katero so priredili profesorji, dijaki na Harvard univerzi danes manj pijejo, kot pred 100 leti. Vzrok je gospodarska depresija.

Kenosha, Wisconsin. Tukajšnji malomeščani so se prestrašili na smrt, ko je neki pijanec zlezal v zrakoplov, katerega je ukradel in se začel dvigati v vrstolomnih poletih nad mestom.

New York, New York. 126 zdravnikov v Brooklynu je bilo obsojenih na zvezni sodniji, ker so zapisovali žganje kot zdravilo, ne da bi imeli za to vladni permit.

Palo Alto, California. Rojstni kraj predsednika Hooverja. Pri poskusnem glasovanju glede prohibicije so ljudje v tem mestu glasovali osem proti petim za odpravo prohibicije.

Atlantic City, New Jersey. Prohibicijski načelnik Young je vdrl v dva hotela, razbil vse pohištvo, vredno več tisoč dolarjev in izjavil, da bo mesto v kratkem se veselilo blagoslovov prohibicije.

Philadelphia, Pennsylvania. Zvezni komisar Patterson preiskuje obdolžitve, da so dobili zvezni prohibicijski uradniki povelje od višje strani, da mora vsak prinesiti vsak mesec najmanj štiri zaboje žganja.

Lima, Pennsylvania. Mrs. Lydia Ann Baker v tem mestu je praznovala dve dni svoj 102. rojstni dan. Izjavila se je, da je prohibicija neumnost, toda predsednik Hoover mora biti ponovno izvoljen.

Media, Pennsylvania. Trije dijaki so bili suspendirani iz višje šole, ker so dosledno prihajali pijani v šolo.

Englewood, New Jersey. John Brooks, upravitelj davkov v tem mestu, je priznal na sodniji, da je za mestni denar kupil opojno pijačo v vrednosti \$3,200, katero je potem v korist mesta prodal za \$5000.00.

Smithfield, North Carolina. Francis Scott McBride, načelnik Anti-Saloon lige, je govoril proti Smithu, Rooseveltu in Raskobu. Govor se je vršil v metodistiški cerkvi.

Des Moines, Iowa. Predsednik organizacije za splošno nevarnost, je bil aretiran, ker je v pijanosti ustrelil nekega dečka.

Bay Shore, Long Island. Pet vladnih obrežnih stražnikov je bilo obtoženih, da so vtihotapljali opojno pijačo v Zedinjene države.

Flint, Michigan. Župan tega mesta, policijski načelnik in več policistov je bilo obtoženih, da so prodajali opojno pijačo.

Vse to in še mnogo drugega, vse kaže, kako plemenita preskušnja je prohibicija za ameriški narod. In Hoover trdno veruje v vse to.

D O P I S I

Maria Trost, Transval, Južna Afrika. — Cenjeni urednik Ameriške Domovine. Najlepša hvala za božično številko Ameriške Domovine. Jako me je razveselilo, da sem še enkrat dobil v roke list, ki se je prej, če se ne motim, imenoval "Nova Domovina". Več kot pred 25. leti sem bil tudi jaz naročnik tega lista, takrat, ko je izhajal podlistek "Zrtev spovedne molčečnosti". Mislim, da je bilo to leta 1906. Ko sem bival v Hendriku, W. Va. še kot navaden delavec. Potem sem si pa življenje preme-

nil, da sem sedaj že skoro 21 let ubogi redovnik-misionar in skoraj 12 let v Afriki.

Rad bi bil tudi sedaj naročnik Vašega lista, ali žalibog naše razmere ne dopuščajo, ker v misijonu vlada preveliko uboštvo. List "Glasilo" dobivam redno že drugo leto. Tega mi je naročil sin mojega brata, ki živi v Kanadi, Ludvik Kolenc. "Glasilo" se mi prav dopade. Seveda nimam drugega časa kot ponoči in pa včasih malo ob nedeljah, da se malo pogovorim z ljubimi Slovenci po širni Ameriki. Bil sem tudi jaz dvakrat v Ameriki in na stara leta se pa mučim po afriških puščavah. Res imam na razpolago angleške in nemške časopise, pa me nič kaj ne zanimajo. Slovenske imam pa jako rad. Smo namreč štirje Slovenci na tem misijonu, pa jaz sem večinoma pri tujcih. Potem si lahko mislite, da vsaka slovenska črka ali beseda me prav razveseli. Iz Evrope dobivam pa samo misijonske časopise, ki mi jih družba brezplačno pošilja.

Poročal bi tudi Vam kaj od tukaj, pa ne vem kaj bi vas bolj zanimalo. Lahko bi popisal, kako sem potoval v Afriko, česar nisem še nikjer poročal. Tako bi vsaj rojaki v Ameriki videli, kako je včasih potovanje težavno. Vse drugače kot pa kadar potujete iz Amerike v Evropo na obisk. Dalje bi vam poročal o našem delu tukaj, kakšno imamo podnebje, navade, življenje naših Zamorčkov itd.

Vaš list je velik dnevnik in gotovo rabite veliko gradiva. Gotovo bi to zanimalo rojake v Ameriki, ker imam tudi jaz tam več sorodnikov in prijateljev.

Berem, da je v Ameriki zelo slabo sedaj, da je veliko ljudi brez dela. Tako je sedaj po vsem svetu. Pri nas je strašna draginja. Vse blago pride samo iz Amerike in Evrope. Colnina je pa velika, zato je tudi vse blago tako drago.

Naš misijon lepo napreduje, in še veliko bolje bi, ako bi imeli sredstev za to. Na vse strani nas kličejo za postavljati cerkve in šole, pa ne moremo dosti storiti ker nimamo. Morda bi se dalo kaj tam pri rojakih zbrati za naše misijone? Bi li bi vam prav hvaležni.

Končno pozdravljam vse rojake širom Amerike v imenu cele naše družbe in ostajam vam hvaležen,

br. Rafael Kolenc,

Catholic Mission, Maria Trost,
Lyndeburg Box 113, Transvaal,
South Africa.

Girard, O. — Seja direktorja SND, ki se je vršila 5. aprila, je osvojila sklep, da se v dvorani naredi pravi slovenski narodni spomladanski vrt. Na tem vrtu se bo vršil banket, ki je namenjen za vso našo slovensko naselbino. Ta banket bo prvi v zgodovini naše naselbine, ki se bo vršil popolnoma po narodnem običaju. Imeli smo že razne bankete ali kaj takega še ne. Na tem banketu se bo vsak počutil kakor na vrtu svoje rojstne vasi, ko smo imeli take prireditve.

Žal, da je mnogo naroda, ki se ozira na razne mestne oglase, kateri so v tako lepih besedah pisani, da delujejo na človeka kot streljivo na streljo. Ampak ko dospete na mesto, se navadno nahajajo v oglasi omenjene stvari v basementih, kjer človeka luč preslepi, da ne vidi prave barve in ne kakovosti blaga. Sicer pa v takih slučajih večje družbe dobijo posebno zalogo za take razprodaje, pri čemur je blago navadno več ali manj poskodovano, kar potem nazivljajo blago druge vrste (second). Pri vsem tem pa delajo ogromne dobičke, ker človek gre tje z namenom, da bo kupil kaj ceneje in na razprodaji, pa se zgodi, da mu ne ugaia ali pa sploh ne dobi kar si želi, pa se poda v drugo nadstropje, kjer plača dražje za isto blago, kot bi plačal pri slovenskem trgovcu.

Poleg tega bodo nastopili tudi pevci tega kluba, kakor tudi pevci iz Bessemerja. Tukaj vidite, da boste uživali veselje, ki ga ne uživamo vsak dan. Na tem vrtu se bomo pomenili marsikaj in malo pozabili današnje razmere.

Ta banket se bo vršil v soboto 16. aprila v SND. Pričetek banketa je ob osmih zvečer. Vsak se bo lahko zabaval do jutra, če

se bo hotel. Naša narodna pesem in "povster tanc" bosta zaključila ta banket.

Zatorej rojaki, kdor se misli udeležiti banketa, naj si kupi vstopnico takoj, ker je potrebno pravočasno vedeti za koliko ljudi naj se pripravi jedil. Vstopnice lahko dobite v Domu pri Mr. John Kosinu in pri drugih delničarjih.

Končno vas še enkrat vljudo vabim v imenu SND, da se udeležite banketa ta večer. Nikomur ne bo žal, ako se udeležite.

John Dolčič, delničar.

Euclid, O. — Članom društva Najsvetejšega Imena pri fari sv. Kristine, se naznanja, da imamo skupno, četrt letno sv. obhajilo v nedeljo, 10. aprila, in sicer pri sv. maši ob 7. uri zjutraj. Zbirali se bomo v dvorani ob 6:45 zjutraj, od koder odkorakamo v skupini v cerkev, kjer bodo rezervirani sedeži za vse. Pri zadnjem skupnem sv. obhajilu nas je bilo lepo število in povsod je bilo slišati izraze: "Kako je lepo videti, da se možje zanimajo za svoje verske dolžnosti." Torej upam, da bomo sedaj vsi in tako pokazali, da se zavedamo svojih dolžnosti, ter obenem dali lep vzgled drugim. Vabimo one farane, ki še niso člani, da se pridružijo nam. V nedeljo popoldne imamo pa važno sejo. Več važnih stvari je za preresetati, torej prosim, da pridete vsi. Vsak naj pripelja vsaj enega svojega prijatelja farana, ki še ni v naših vrstah, da pristopi. Po seji nam je pa obljubljeno nekaj prav dobrega. Torej, še enkrat: v nedeljo zjutraj k sv. obhajilu, in popoldne pa na sejo. Bratski pozdrav,

Frank A. Hochevar, tajnik.

BESEDA NAŠIH ROJAKOV O KONTESTU

NEKAJ IZMED ŠTEVILNIH DOPISOV O ŠETJU ZAJCEV, PIŠK IN PIRHOV

Garfield Heights, O. — Prav gotovo se je marsikateri izmed naročnikov podal v tekmo, da bi najbolj pravilno preštel ogromno število piščancev, zajcev in pirhov, kateri krasijo oglase slovenskih trgovcev v velikonočni številki Ameriške Domovine.

Vsa čast in hvala gre v tem oziru slovenskim trgovcem, ki so toliko žrtvovali z namenom sebi v korist in pa listu v podporo. Ker v sedanjih časih je mnogo na tem, ako se podpira list z oglasi, da se mu na ta način jamči njega obstoj.

V drugem oziru je pa dolžnost Slovencev, da podpirajo svoje trgovce na ta način, da pri njih kupujejo vse potrebno. Ker trgovci so tisti, ki vas poznajo v krizi. Bodimo prepričani, da ni to zadnja delavska kriza, ampak jih bo še mnogo, dokler ne dobimo vlado ljudi, ki se bodo zavzeli in napravili konec delavskim krizam.

Žal, da je mnogo naroda, ki se ozira na razne mestne oglase, kateri so v tako lepih besedah pisani, da delujejo na človeka kot streljivo na streljo. Ampak ko dospete na mesto, se navadno nahajajo v oglasi omenjene stvari v basementih, kjer človeka luč preslepi, da ne vidi prave barve in ne kakovosti blaga. Sicer pa v takih slučajih večje družbe dobijo posebno zalogo za take razprodaje, pri čemur je blago navadno več ali manj poskodovano, kar potem nazivljajo blago druge vrste (second). Pri vsem tem pa delajo ogromne dobičke, ker človek gre tje z namenom, da bo kupil kaj ceneje in na razprodaji, pa se zgodi, da mu ne ugaia ali pa sploh ne dobi kar si želi, pa se poda v drugo nadstropje, kjer plača dražje za isto blago, kot bi plačal pri slovenskem trgovcu.

Se en vzrok je, zakaj bi morali podpirati slovenske trgovce. To je, ker oni se zavzamejo in

Gorenjski večer

Vsi Gorenjci v soboto večer skupaj! To je vaš dan, dan prave domače zabave, kakršne so redke drugače. Ta večer bo na več načinov prikupljiv. Ne samo ti, da bo ta večer vsi Gorenjska, z gorami in rekami kot je Sava, Bistrica, Savica in druge vode, marveč tudi vse gore in doline prišle vas pozdravit semkaj v Ameriko, ker vi ne morete v domovino, da bi jih videli.

Med vsemi temi se bo mogoče pokazal tudi Triglav, kralj vseh drugih gora in videli boste slike, kakršnih še dosedaj drugi niso videli iz Gorenjske dežele. To bo v Grdinovi dvorani v soboto večer na veselici društva "Kranj."

Kakor sem posnel iz tajnega sodelovanja, bo ta večer za Gorenjce še posebno alarmiran z drugimi domačimi, po Gorenjsko napravljenimi okrepčili; to vedo samo taki, ki poznajo gorenjske kuharice in kelnarje.

Ta večer se bo Gorenjska sprijaznila tudi z Dolenjsko v tem kar rodi trta. Kakor znano, je med Dolenjsko in Gorenjsko obstalo dalj časa veliko nasprotovanje radi trte: Dolenjci namreč trte vedno vsako leto obrezujejo, nekdo mi je pa pred kratkim povedal da jih radi tega obrezujejo, da ne bi trta prirasla na Gorenjsko, da bi ga Gorenjci ne mogli piti, namreč doljenca. Kakor pa sem slišal, so se v tem sedaj že pobotali in da ga bomo v soboto večer vseeno zehali, torej tudi doljenca ne bo zmanjkalo. Le pridite v soboto večer, zabave bo obilo. Slike bodo posebnost iz Gorenjske. Jedila in pijača pa od povsod tam, kjer se dobe najboljše, tako so mi povedali. Torej: le pridite!

Anton Grdina.

podpirajo razne kulturne in verske ustanove, katere narod potrebuje za svoj življenjski in duševni obstoj.

Končno pa gre čast urednikom lista, ki sta ponovno upejala štetje, kot sem omenil in s tem povzročila mnogo smeha in pa tekme v štetju. Najbolj so nam delali preglavice veliki oglašaji, katere smo prisiljeni si zapomniti, še posebno kjer je bilo zmešano zajčje in kokošje pleme. Ni čuda, da je Jakatu vse mrgolelo pred očmi saj je tudi meni, pa še nič ohajčana nisem imel pred seboj za pričo. Predstavljam pa si vse naše jagre in "raubšice," ko so videli toliko zajcev naenkrat, kako so slinili pozirali.

Pozdravljam vse čitatelje lista, uredništvu pa želim obilo uspeha.

F. P.

Cleveland, O. — Na velikonočni četrtki je bil zopet en dan, da sem zastoj škarpe trgal po mestnih cestah za Hooverjevo prosperiteto. Ko pa pridem domov, mi reče žena: "Kaj pa trapaš tam okoli za zaslužkom, saj ga imaš doma." Jaz pa na vso zapo: "Kje pa je tisti job?" Ona pa: "Kaj pa noriš po hiši? V Ameriški Domovini je deset dolarjev, če jih hočeš."

"Če jih hočem? Kar sem zjnil mi." Ona mi pa šele potem razloži, da je treba najprej vse zajce in piščance in pirhe prešteti, pa se dobi nagrada. Tedaj pa hitro razložim Ameriško Domovino po tleh, pa svinčnik v roke in začnem prešteti in seštevati, da sem skoraj popolnoma oslepel. Ne vem, če bom tisti desetak videl, ki mi ga boste poslali za prvo nagrado. Pa je nazadnje vseeno, če ga vidim ali ne, samo da ga bom malo pošlatal pa bo vse O.K. Pozdrav!

Anton Zajc.

Cleveland (Collinwood), O. — Naši žurnalisti tam doli na St.

TRINERJEVO GRENKO VINO

proti zaprtju, slabemu apetitu, glavobolu, izgubi spanja. V vseh lekarnah.

Clairju pa včasih le pravo po-tuhtajo, da nam preženo mučne vsakdanje skrbi in tuhtanje o današnji depresiji. Dober mesec nazaj nas je kratkočasila St. Clairska "Pamet," s katero smo imeli obilo zabave. Jaz, na primer, sem se šele potem "Pameti" perfektno, sto procentno, republikansko, politično izobrazil. No, komur "Pamet" ni odprla oči, temu ni pomoci.

Tale zajčja in kokošja zalega, poslana med nas v tako ogromni množini, nas je pa sedaj zaposlila, da smo pozabili na vso mizerijo sveta, ker možemo delati s polno paro, marsikje pa še "obertajm." Jaz sem potem štetja prišel do tega zaključka: Tale "job" z "obertajmom" je pre-malo plačan, zato bi svetoval to-le: oglašaj trgovceve so za 50% več vredni, ker moramo vse desetkrat prebrati in pregledati, da nam kak zajec ali piščec ne uide med vrstice, zato nam dru-gič skupno z oglaševalci ponudi-te vsaj 50 desetakov mesto dolar-jev. Potem bo šele delo za en odstotek plačano. Če se moje število zajcev in piščancev ne bo vjemalo, potem je nekje pomo-ta, za katero pa nisem jaz od-govoren.

Frank Matoh.

Euclid, O. — Pošiljam vam število tiste zverjadi, ki je bila v velikonočni izdaji A. D. in ki ljudem tako meša glave, posebno onim, ki imajo male otroke, ko eden joka, drugi stoka, tretji piče, četrti ti nalašč ubije ka-ko posodo, samo da je ropot. Ta ko se je zgodilo pri nas, ko sva začela s ženo štet. Nekaj časa štejeva, pa nisva prišla nikamor, ker naju vedno otroci nadlegu-jejo, dokler se žena ne ujezi, jih malo prerahlja in odnese spat.

Potem začneva zopet od kra-ja. "Glej, da se ne zmotiš," mi požuga ona. "Samo če se ne boš ti," ji hitro odvrnem. Štejeva, pa prej ko je preteklo pet minut, sva se že zmotila.

"Pojdi in ga prinesi en kvort," ji rečem. Ko pride na-zaj, mi pravi: "Ti, ali misliš, da bi tudi tiste lupince štela, iz ka-terih piščanci gledajo?"

"Kaj se ti meša? Lupince vendar niso pirhi."

"Meni se nič ne meša in jaz jih bom štela."

"Pa jih daj, jaz jih ne bom," ji zadržno obljubim.

"Orajt, pa štejeva vsak zase. Ti šteje brez lupine, jaz bom pa z lupincami."

In tako sva jih tudi štela in oba upava dobiti prvo nagrado.

Frank Požar.

Iz Jutrovega. — Toliko trp-ljenja, kakor sem ga jaz prestal v dnevih štetja zajcev, piščan-cev in pirhov, upam, da tudi du-še v vica ne pretrpe. Od ranega jutra do pozne noči vedno ške-let v časopis, kakor jaz, bi ne mogel prestati nikdo, ako bi te-ga ljubega ohajčana ne bilo. Vedno in vedno se je po malem prilivalo, a o pomoči sem šel spat in sem bil pri istem kot zjutraj, ko sem prišel. Ohaj-čan je jako slab pomagač, dasi ga Jaka vedno hvali iz vse svo-je duše in srca. Niti cele ga-lonce nisem spravil pod streho, pa je bilo že vse navzkriž: pi-ščanci v številu zajcev, a zajčki v številu piščancev.

Moja boljša polovica je ved-no spraševala, če sem že vse pre-štel. Povedal sem ji, da še ne, ker so preveč zmešani. Ko pa vidi, da se moj kvrtiček vedno napolnuje in zopet hitro suši, mi skrije ključ do ohajčana in ma-lo je manjkalo, da ni začela me-tla proizvajati svojih pesmi.

Prihodnji dan nisem imel nika-kega veselja do štetja, zatrju-joč svoji Johanci "nima samo Jaka Johance," da me že tako žejja, da niti svojega jezika ne morem požreti. Zasmilil sem se

(Dolje na 3. strani)

Če verjamete al' pa ne.

Na Finskem so dobili razpo-roko z ujno prosperiteto, kakor se bere. Poročajo, da prvi dan, ko so zopet začeli točiti birtlih pijačo, ni bil nihče pijan. To je morda jako lepo, ampak bi jaz sodil tako, da je morala biti strašno švih pijača, če ni niko-gar vsaj nekoliko zanašala. Bo-ste videli, kako se bomo oprije-mali konerjev, kadar nam na-poči tisti zlati čas tukaj v Ame-riki. Se reče, vsaj mudi se rav-no tako zelo ne, saj se ga že še dobi za potrebo.

Kako željno so pričakovali na Finskem odpravo prohibicije, kaže sledeči dogodek. Prodajal-ne (kjer Bog roko ven moli) so odprli ob desetih dopoldan. Ne-ka stara ženica je pa stala pred prodajalno že ob petih zjutraj in se ni premaknila, dokler se niso odprla nebeška vrata za pi-jačo. To je lep dokaz ihte in potrpežljivosti. Kadar bodo ta-ke prodajalne odprli v Clevelandu, bom šel tudi jaz čakat in par mojih bratcev in smo se že zmenili, da bomo vzeli seboj ži-veža za ves teden in tudi mo-droce bomo vzeli seboj, da bomo tako gotovo pravočasno na me-stu, kadar se bodo odprla vrata.

Mati se vozi s svojo malo hčerko na ulični železnici. Hčer-ka je jako jezična, in venomer sprašuje mamico to in ono. Na nekem postajališču pa stopi v voz neka jako debela ženska. Mala punčka jo takoj zagleda in na ves glas zavpije:

"Mama, poglej kakoj je tistale baba debela!" Razum se, da je bilo mater zelo sram nad hčer-kino jezikavostjo, da ni vedela, kam bi pogledala. Ko sta izsto-pili, je tudi hčerki povedala kar ji gre in ko sta prišli domov, jo je še prav pošteno nabunkala in ji zabicala, naj v prihodnje ne dela v javnosti takih opazk o dru-gih ljudeh. Hčerka vsa v solzah obljubi, da ne bo nikdar več ste-gnila jezika.

Zopet se primeri, da sta bila ta mama in hčerka na ulični ka-ri. In zopet se primeri, da vsto-pi neka ženska, ki je bila tako debela, da se je ulična kara kar zamajala, ko je vstopila. Mala deklica jo gleda nekaj časa in se kar nervozno premika na se-dežu. Rada bi nekaj rekla, pa si ne upa. Ampak žilica ji le ne da miru, pa reče svoji mami:

"Oh, mamica, kakšna škoda! Tako debela baba, pa ne smem nič reč!"

Fant je razžalil dekleta in ta ga je šla tožiti. Fantu je bilo grozno žal in je sodniku pri "fergeru" povedal, da je pri-pravljen dekleta poročiti, ker se mu dopade. Sodnik premišlju-je nekaj časa, potem pa pokliče tožiteljico k sebi in ji potihno re-če: "Fant, katerega tožite, bi vas rad poročil. Jaz vam svetuj-em, da ga vzamete. Ko bosta enkrat poročena, mu jih boste pa lahko napeli, kolikor boste hoteli in mu z obrestmi vrnilli njegovo žalitev."

Fizolova Jera in njena slabša polovica sta zopet imela svoj dan in sta si jih nekaj povedala za 50 let nazaj in za 100 let na-prej. Končno pa reče Jera:

"Seveda, vi moški ste taki, pri enem ušesu notri, pri dru-gem pa ven."

To je bilo lepo in brez ovink-ov povedano, zato ji tudi njen Jj-nez pove naravnost in brez ovinkov:

"Tako je. Pri vas ženskah gre pa notri skozi obe ušesi, ven pa skozi usta."

Pred sodnim poslopjem stojita oče in sinček. "Ata!" pokaže sinček očeta za rokav, "zakaj pa "pravico" vedno predstavljajo žensko?"

"Počakaj, da dorasteš in boš oženjen, boš že razumel zakaj."

Mrtvec na mostu

Za "Ameriško Domovino" priredil M. U.

"Potem," je nadaljeval Bill, "sta začela oba govoriti v nekem tujem jeziku in me gledala. Premišljeval sem, dali ne bi skočil skozi okno, a oni mladi je tiščal svoj pihalnik venomer v moj trebuh. Pa me je vprašal mladi, kak poklic imam. Odgovoril sem: 'Vlomilec sem.' 'Ah,' je dejal, 'vlomilec tedaj! Ali si bil kdaj že zaprt?' 'Da,' pravim jaz. 'Kolikokrat in kako dolgo, pa zakaj?' me je vprašal. 'Trikrat,' sem mu povedal. 'Dvakrat za tatvino, enkrat pa pet let, ker sem oropal nekega potnika, ko sem bil izvošček.' Veroval mi je, pa me vprašal, če hočem zopet v ječo. Dejal sem, da ne. 'Dobro,' je dejal, 'storil boš, kar ti bom velel, pa boš prost.' Ni mi dopadel, pa sem mu dejal: 'Pokličite policijo. Ne spuščam se v nobena poganjanja.' Spogledala sta se in zopet nekaj govorila med seboj. Nato mi pravi oni stari v malo slabši angleščini: 'Saj nečemo ničesar, kar nisi že delal.' 'Kaj pa je?' sem vprašal. 'Rop,' pravi oni drugi. Pa sem dejal jaz, 'Nočem napadati nobenega več, ne za vas in ne za koga drugega.' Pa pravi mladi, 'Kdo pa govori o kakem napadanju?' 'Ti govoriš,' sem dejal. 'Jaz poznam postavbo in rop je hujši nego vlom.'"

Hoskins se je zasmejal. "Saj razumete, governor, skušal sem se izmuzniti pri vratih, pa ni šlo. Kar zabil je tisti pihalnik vame ter dejal: 'Hej, če ne boš storil, kar ti ukažem, ti zapodim krogle v trebuh, policiji pa porečem, da si me napadel.' Rekel sem mu: 'Saj vam ne bodo verjeli, ker vedo, da jaz nikdar kaj takega ne storim.' Vidite, governor, kar spočetka sem že razumel, da ne marajo imeti posla s policijo, zato sem tudi bil tako korajžen. Pa sta se začela zopet nekaj pogovarjati —"

"Saj ni treba, da popisujete tako natančno," je silil Gilmartin. "Kaj se je zgodilo končno?"

"Tedaj mi je dejal mlajši: 'Pojdij pred mano!' Mislim sem, da me bo izpustil. Pa me ni. Porinil me je v kuhinjo, a od tam v nekako shrambo z zamreženim oknom. Pa me je zaklenil. Nato je odšel zopet v jedilnico in čul sem ju, kako sta se zopet pogovarjala. Preiskala me nista. Imel sem s seboj orodje, pa sem skušal odpreti vrata. Ključ pa je tako silo padel na tla in zaropotal, da se je oni zopet vrnil. Pripeljal mi je klofuto in mi odzval orodje, dejal pa ni ničesar. Zaprt sem bil in predno sem zaspal, sem se pošteno najedel, ker je bilo v shrambi precej kruha, gnjati in piva."

"Da, da," je dejal nestrpno Gilmartin, "kaj se je pa zgodilo potem?"

"Nič — vsaj tisto noč ne." "Mar ste bil zaprt tam vse te dni?"

"Da, gospod, čeravno ne ves čas v shrambi. Vidite, tako je bilo. Spal sem na tleh. Zbudil sem se, ko je nekdo vame brnil. Čim sem odprl oči, sem ugledal nekega kosmatega orjaka — večji je bil kakor ste vi, governor. Pa govoril je menda vse jezike na svetu hkratu. Pobral me je s tal ter me sunil v trebuh, da me je zdramil. Udariti sem hotel po njem, a držal me je kakor otročička. Peljal me je nato na podstrežje v neko sobo, ki je izgledala kakor ječa. Dve postelji sta bili tam in kar pokazal mi je, naj ležem na ono na levi. Pa vrag naj ga vzame, če me ni na posteljo privezal. Le poglejte, governor!" Hoskins je zavil rokave ter

pokazal zatisk, ki so bile oči vidno povzročene od vrvi. "Potem se je vlegel na drugo posteljo ter zaspal. Zdelo se mi je, da najbrž ni spal vso prejšnjo noč. Pa drnjuhal je! Kakor mrjasec je drnjuhal. Okoli pol dne je prišel gori oni mladi, sunil je velikana med rebra, da ga je zbudil ter mu je ukazal, naj gre. Nato je dejal meni: 'Nu, ali si se premislil?' 'Ne,' sem dejal. 'Ne?' je rekel. 'Nu, gotovo se boš premislil, predno končam s teboj.' 'Kaj pa hočete pravzaprav?' sem ga vprašal. 'Vse in karkoli ti ukažem.' 'Ne,' sem se odrezal, 'ne za vas in za nikogar drugega ne bom počel nasilja.' Pogledal me je, kakor da me bo ubil, nato pa me je vprašal: 'Ali znaš voziti s Fordom?' 'Da,' sem dejal. 'Dobro,' je rekel in se čudno nasmejal. 'Izberi si tedaj: ali boš moj šofer od sedaj naprej — ali pa boš trpel posledice svoje trme.' 'Nu, če nočete drugega, to že lahko storim,' sem pristal. 'Pa kako vraga vam bom vozil Ford, ako sem privezan tu?' Pa je prerezal vrv ter dejal: 'Saj je vseeno navsezadnje. Jakob itak spi tukaj.' Vprašal sem ga: 'Kaj bomo pa vozili?' Pa mi ni odgovoril, ampak samo tako potrepljal me je z rokavicami po obrazu."

"Hm, tedaj ste bil vi oni, ki je vozil v Hampshire z onim tovrnim avtomobilom?"

"Da, governor, dvakrat!"

"Samo dvakrat?"

"Samo dvakrat oni dan, a še enkrat drugi."

"In kaj potem?"

"Nisem jim mogel ubežati," je nadaljeval Hoskins. "Peljal sem Jakoba in onega mladeniča, pa še nekoga drugega, ki ga prej nisem nikdar videl, nekam, kjer nisem bil še nikdar. Jakob je sedel na avtomobilu pri meni, onadva pa sta šla v gozd. Čez kakke pol ure sta se vrnila z nekom, ki je bil jako čudno oblečen in ki se je med njima opotekal. Vrgla sta ga na kamjon ter smo ga nato odpeljali v Golders Green. Tu so ga peljali v prvo nadstropje, a potem ga nisem nikdar več videl."

Gilmartin je pogledal v svojo beležnico: "Pa drugi dan? Ali niste zopet privozili tjakaj?"

"Ne governor," je odgovoril Bill. "Že prejšnji dan mi vsa stvar ni jako ugajala, pa sem drugi dan nalašč padel po stopnicah, ko sem šel s podstrešja. Ko so me silili naj jih zopet peljem, sem dejal, da ne bom mogel, ker me noga preveč boli. Zaklenili so me v sobo na podstrežju. Skozi okno pa sem videl, da vozi Ford oni mladi sam in da je oblečen v delavski obleko. Tisto noč so zopet nekoga privlekli gori in ponoči sem čul doli precej stokanja."

"In kdaj ste vi vozili zopet?"

"Včeraj. Dvakrat včeraj."

"Tedaj ste vozili vsega skupaj trikrat. Kaj se je zgodilo potem?"

"Zjutraj smo se odpeljali, pa smo se vrnili jako hitro. Zvečer pa so zopet pripravili avtomobil. Jakob je zopet sedel poleg mene. Oni mladi in še dva druga, ki pa sta vedno skrivala obraze pred menoj, so sedli zadaj. Vsi so imeli neke svežnje s seboj in čim smo prišli na mesto, so iste zanesli v gozd."

"Zakaj pri vragu pa jim niste z avtomobilom ubežali?"

"O, vi pa znate — seveda, seveda, ko ne bi bil Jakob sedel poleg mene. I, samo da bi ga enkrat videli!"

"Nadaljujte!"

"Tedaj, čakali smo tam. Za kake pol ure sem slišal neko kri-

čanje. Hotel sem pobegniti, a Jakob me ni pustil. Kar naenkrat je nekdo pritekel v oni čudni obleki. Zakričal je nekaj in spoznal sem onega mladega suroveža, ki so ga imenovali Otona — saj sem vam že povedal, kajne? In še trije drugi so prišli v enaki obleki. Enega so vlekli nekako za sabo. Dvignili so ga na avtomobil zadaj, pa smo se odpeljali. Nekaj časa so govorili med sabo, nato pa mi je Oto ukazal, naj ustavim. Ustavil sem in zdelo se mi je, da so nekoga vrgli na cesto. Hotel sem se ozreti, pa me je Jakob potegnil. Ko smo prišli v Golders Green sem videl, da manjka oni četrti in tudi so se ostali trije preoblekli. Videti pa bi morali Otonov obraz danes zjutraj. Tako črnic je imel pod očesom in prebito šobo!"

"Kako je bilo pa z onim, ki ste ga z avtomobilom povozili?" je mirno vprašal Gilmartin.

Hoskins je pogledal Gibbisa in dejal: "Moj Bog, ta pa vse ve! Jaz pa sem skoro pozabil na to. Nisem ga jaz, ampak Jakob."

"Kako to? Saj ste vendar vi vozili!"

"Da. Ko smo dirjali po cesti, sem videl, da nam gre nasproti nek možak. Oto je nekaj ukazal Jakobu, Jakob pa je takoj zaprl luči ter mi iztrgal kolo. Čutil sem nekak udarec, sunil sem Jakoba med rebra ter mu zopet iztrgal volan. Mislim sem, da se homo prevrnil. Potem je Jakob zopet odprl luči, jaz pa sem hotel ustaviti. Oto pa me je tedaj sunil v hrbet in mi ukazal voziti z vso silo naprej. In veste, governor, skoro da bi dejal, da smo povozili nekega župnika. Ali je bil hudo ranjen?"

"Sedaj pa povejte, kako je bilo noč?" je ukazal Gilmartin prežrši vprašanje.

Bill je pokajšal. "Preklet no-rec sem bil, da vam povem. Zaprt sem bil v sobi na podstrežju. Telefon je zvonil spodaj. Prišel je Jakob ter me odvedel doli. Spodaj je bila tema in neka tabnica mi je ukazala, naj grem z Jakobom v taksimeter ter naj se peljem z njim na Victoria-

postajo, peron številka dva, kjer naju bo čakal Oto. Jakob me je prijel za roko in odpeljala sva se. Tam naju je res čakal Oto, ki mi je ukazal, naj grem na konec stopnic, ki vodijo k podzemski železnici in naj gledam, kaj bo storil on. Jaz bi bil moral slediti možu, ki mi ga bo on naznačil in mu pobrati iz prsnega žepa neke listine. Nisem se upal odreči, ker sem mu povedal, da sem bil žepar."

"Nisem vas videl," je dejal Gilmartin. "Pa menda niste bil oni, ki je vstopil baš pred menoj v vlak?"

(Dalje prihodnjič)

Granata mora iz kongresa radi Kunza

Washington, 7. aprila. Republikanski kongresman Joseph Granata iz Chicago, se je moral danes umakniti iz kongresa in narediti prostor William Kunzu, demokratu. Zbornica je enoglasno potrdila, da je bil Granata nepravilno izvoljen.

37 mož je zgrešilo to delo. . . .

Toda osemtrideseti ga je dobil, ker je imel telefon. To se je zgodilo, ko je neki clevelandski izdelovalec jeklenih produktov* potreboval moža takoj.

Z ozirom na izjavo managerja te družbe, je moral pregledati 38 kart z imeni prosilcev, predno je našel moža, katerega je lahko hitro dobil po telefonu.

Mnogo pozicij se izgubi, ker se prosilcev ne more dobiti po telefonu. Ako potrebujete delo, glejte, da vas delodajalec hitro dobi. Imejte telefon v hiši.

THE OHIO BELL TELEPHONE CO.

Ljudje, ki imajo telefon, dobe najprej delo!

Treba se je samo odločiti

če se hočete poslužiti udobnosti našega pogrebne doma ali ne.

Stroški za našo postrežbo so isti v tem ali onem slučaju—

in stroški so vedno čudovito zmerni.

PARTIAL VIEW OF SERVICE ROOMS

AUGUST F. SVETEK
FUNERAL DIRECTOR

478 EAST 152ND ST.
KENMORE 2016

Tel. KEnmore 2518 15307 Waterloo Rd.
CLEVELAND, OHIO

Carst Granite Monuments and Cement Concrete Vault Works

Kraško kamnoseštvo in izdelovalnica železobetonskih osebnih grobnic

Nepremočljive grobnice

Cerkveno in monumentalno kamnoseštvo

Zakaj ime "kraška?" Dvojni produkti, ki so tega že simboličnega imena vredni vsled svoje, kot kraška skala trdnosti, če hočemo verjeti našim številnim prijateljem, odjemalcem, katere smo si tekom našega poslovanja pridobili. Ker uporabljamo samo prvovrstni material tudi za še tako navadne spomenike. So sicer na trgu spomeniki za smešno nizke cene, ali ti so najslabše vrste, ki jih prvi dež, na od vročega poletnega solca razbeljene, pretvori v apno in kateri nimajo za bodočnost nobene vrednosti.

Mi izdelujemo po isti ceni spomenike iz najboljšega materiala.

Vzrok našega uspeha na polju monumentalnega udejstvovanja je: neuničljiv material in dejstvo, da se vsi spomeniki izdelani in zrisani po izkušenih cerkvenih ter monumentalnih tehnikah. Jamčimo že z naročeno pogodbo, da bomo vsako od nas postavljeno delo, ki bi, kar je izključeno, razpokalo ali pa se drugače samo pokvarilo, nadomestili s katerikoli drugim delom ali materialom in to brez razlike ali je to delo šele v izgotavljačem procesu, ali pa že izvršeno.

Ako to javno objavi katerikoli drugo podjetje, ki se ne boji posledic, potem verujte drugim agentom, ki na splošno nimajo nikakega tehničnega znanja in ne srca ter ne vidijo svoje odjemalce po končani trgovini nikdar več.

Večkrat smo že rekli in ponavljali: NE ODDAJTE NAROČILA NIKOMUR, DOKLER VAS MI NE OBIŠČIMO! Videli boste, da vam bomo vse natančno razjasnili, ker obstojajo na vsakem pokopališču in oddelku posebne določbe, ki jih nikdo ne sme kršiti. Povprašajte svojega pogrebника in prodajalca grobov, ali smete na dotične grobove postaviti spomenike, ali samo malo znamenje. S tem se izognete nepotrebnim stroškom za prekopanje. Vedite pa, da zgodovina se čita iz spomenikov in grobnic.

Pomembno je tudi, kjer je dovoljeno, da se vkleše kratko, a slovnično pravilne napise, da bo tudi pozen zgodovinar ločil slovenščino od poljščine, češčine in kdo ve še kaj vse si naši ljudje pustijo vklesati po slovenščine nezmernih kamnosekih. V tej smeri bi se dalo velike napisati. Žalostno je, kaj vse se piše na nagrobne spomenike, ki naj velja za slovenščino. Noben olikanec bi si nikdar kaj takega ne dopustil. Naši ljudje pa gredo na limanice, kar je zgodovinsko neodpustno, veliko bolj radi tega, ker živimo in umiramo v tujini.

Kot v davni preteklosti, ko je življenje človeka hrepelo po višjem, po lepšem, ki je dobilo spodbudo v čitanju knjig in spomenikov, pustimo tudi mi našim zanamcem v spodbudo v ljubezni do svojih dragih pokojnikov, ki se ne izkazuje v visokih egiptovskih piramidah ter prekrasnih grobnic faraoonov, ne v cementnih držinskih grobnic, kot so jih gradili v domovini.

Ne, to je večini nedosegljivo in kolikor je znano, nima še nobena slovenska družina v Clevelandu (ne vemo za drugod), svoje grobnice (mazoleje).

Kraško kamnoseštvo je to v svoji praksi uvidelo ter se je odločilo priti temu v okoliščini, da je začelo izdelovati iz neoprodne železobetona grobnice za eno osebo. Te grobnice so lično konstruirane, izgledajo kot bronce ter so neoprodne zraku in vodi, ter po ceni, ki ne bo preveč zvišala splošne stroške pogreba. Imajo pa to prednost, da ohranijo za dolgo, dolgo dobo truplo pred razpadanjem, ker je eliminirana sila uničujočih elementov, vode in zraka, ker so trdnjše kot železo. Železo tekom časa zarjavi, a železobetonec je v vodi vedno trdnjši.

Slovenskim gospodom pogrebnikom priporočamo, da opozorijo svoje njim v oskrbo izročenih pokojnikov, o prednosti teh osebnih grobnic, ker je škoda, da se lepe krste položijo v vodo. Te grobnice bodo tudi poznim rodovom govorile o oliki in ljubezni do svojih pokojnikov prebivalcev današnjih dni.

Naši odjemalci naj bodo prepričani o gotovosti in ceni naših izdelkov. Te se ne opazijo vsaki dan, ampak njih zgodovinska vrednost ostane ohranjena bodočim rodovom.

Ker se bliža dan olepšanja grobov, opozarjamo vse one, ki še niso naročili spomenikov, da je čas, da to store. Tako omogočijo, da se delo pravočasno v popolno zadovoljnost naročnikov izvrši.

A. J. ŽUŽEK
ODVETNIK

Urad: 210 Engineers Bldg. — Main 8038
Stanovanje: 15708 Parkgrove Ave. — Kenmore 2857-J